KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.10.2005
KOM(2005) 490 endelig

2005/0207 (CNS)

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

om udveksling af oplysninger efter tilgængelighedsprincippet

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2005) 1270}

BEGRUNDELSE

1. Konteksten

• Forslagets baggrund og formål

Et samarbejde på retshåndhævelsesområdet af den kaliber, der kræves for at udvikle området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (jf. artikel 29 i unionstraktaten), gør det nødvendigt at indføre et nyt princip for udveksling af oplysninger til retshåndhævelsesformål, således at de oplysninger, der er brug for i kampen mod kriminalitet, kan cirkulere uhindret på tværs af de indre grænser i EU. Det er baggrunden for, at Kommissionen i kapitel III.2.1 i Haag-programmet blev opfordret til inden udgangen af 2005 at fremlægge lovgivningsforslag til implementering af et "tilgængelighedsprincip", der kan træde i kraft pr. 1. januar 2008[1]. Intentionerne om at fremsætte lovgivningsforslag herom blev bekræftet i kapitel 3.1 i Rådets og Kommissionens handlingsplan til gennemførelse af Haag-programmet, der blev vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) på mødet den 2.-3. juni 2005[2], hvor der også blev bebudet et forslag om passende sikkerhedsforanstaltninger og effektive retssikkerhedsgarantier i forbindelse med udlevering af personoplysninger til brug for det politimæssige og retslige samarbejde på det strafferetlige område. På det ekstraordinære møde den 13. juli 2005 i Rådet (retlige og indre anliggender) efter terrorangrebene i London den 7. juli 2005 blev Kommissionen anmodet om at fremskynde fremlæggelsen af forslaget om tilgængelighedsprincippet til oktober 2005 for at give EU de samarbejdsinstrumenter, vi har behov for for at kunne forebygge og bekæmpe terrorisme mere effektivt.

Formålet med tilgængelighedsprincippet er at sikre, at udvekslingen af oplysninger i retshåndhævelsesøjemed kan komme til at foregå på ensartede betingelser overalt i EU. Det vil sige, at hvis en retshåndhævelsesmyndighed eller Europol har brug for oplysninger til varetagelse af deres lovmæssige opgaver, skal de kunne opnå disse oplysninger, og den medlemsstat, der kontrollerer de pågældende oplysninger, har pligt til at stille dem til rådighed til det angivne formål.

• Generel kontekst

Hvilken central rolle informationsudveksling spiller for EU's håndtering af de sikkerhedstrusler, vi står over for, kom helt tydeligt frem efter afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser i medfør af gennemførelseskonventionen til Schengen-aftalen af 1990 ("Schengen-konventionen"). Den gjorde det lettere at udveksle oplysninger, når der forelå en anmodning om oplysninger fra retshåndhævelsesmyndigheder i en anden medlemsstat, ligesom den lettede elektronisk dataudveksling om eftersøgte personer og genstande. Lige siden Schengen-konventionen trådte i kraft i 1995, er de muligheder, den åbnede, blevet udnyttet i udstrakt grad, så meget, at der er blevet behov for mere avancerede regler, hvilket illustreres af de mange bilaterale samarbejdsaftaler, der efterfølgende er indgået.

Den foreliggende rammeafgørelse giver medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder såvel som Europol-medarbejdere direkte online-adgang til de oplysninger, der er tilgængelige, samt til indeksdata om oplysninger, der ikke er tilgængelige online. Dette er mere vidtgående end den informationsudveksling, der foregår med hjemmel i Schengen-konventionen, og der er i

[1] EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.
[2] EUT C 198 af 12.8.2005, s. 1.

den forstand tale om en ny form for samarbejde, der ikke fandtes tidligere og derfor ikke indgår i de Schengen-regler, der blev inkorporeret i Den Europæiske Union gennem Schengen-protokollen til Amsterdam-traktaten af 1997. Denne rammeafgørelse udgør derfor ikke en videreudvikling af Schengen-reglerne.

Denne rammeafgørelse sætter Europol i stand til at varetage sine opgaver bedre i overensstemmelse med konventionen af 26. juli om oprettelsen af en europæisk politienhed (Europol-konventionen)[3] og udvikle informationsstrategier på basis af en bredere adgang til relevante oplysninger med henblik på at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet, så vidt muligt ved brug af gængse oplysningskanaler.

Blandt de seneste nye initiativer på dette område inden for EU kan især nævnes Kongeriget Sveriges initiativ med henblik på et udkast til rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger og den traktat, som syv medlemsstater den 27. maj 2005 undertegnede i Prüm om fremme af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig til bekæmpelse af terrorisme, grænseoverskridende kriminalitet og illegal indvandring.

Fra et analytisk perspektiv er der især syv hindringer, der ligger i vejen for, at oplysninger, som er relevante for at muliggøre, lette eller fremskynde forebyggelse, afsløring eller efterforskning af kriminalitet, kan blive generelt tilgængelige overalt i EU:

– de bi- og multilaterale aftaler, der findes mellem medlemsstater, er enten geografisk begrænsede eller pålægger ikke medlemsstaterne pligt til at udlevere oplysninger, hvilket betyder, at informationsudvekslingen er betinget af diskretionære faktorer;

– de nuværende former for retshåndhævelsessamarbejde kræver normalt medvirken af nationale enheder eller centrale kontaktpunkter. Direkte udveksling af oplysninger mellem myndigheder er stadigvæk undtagelsen;

– der findes endnu ingen standardprocedure på EU-plan, når man ønsker at anmode om og opnå oplysninger, selv om der er gjort fremskridt på dette område i kølvandet på det svenske initiativ (se nedenfor);

– der findes ingen effektiv mekanisme på EU-plan til afgørelse af, om og hvor der findes oplysninger;

– forskelle i betingelserne for adgang til og udlevering af oplysninger samt forskelle i sondringen mellem politisamarbejde, samarbejde mellem toldmyndigheder og samarbejde mellem justitsmyndigheder hæmmer effektiviteten i informationsudvekslingen;

– forskelle i databeskyttelsesstandarder lægger hindringer i vejen for udveksling af fortrolige oplysninger, og

– der mangler fælles regler om kontrol med brugen af oplysninger, man har fået fra en anden medlemsstat, og det er vanskeligt at spore kilden til oplysningerne og det oprindelige formål med dem.

Det er disse hindringer, som denne rammeafgørelse sammen med rammeafgørelsen om databeskyttelse skal afhjælpe.

---

[3] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.

- **Gældende bestemmelser på området**

– Gennemførelseskonventionen til Schengen-aftalen af 1990. I konventionens artikel 39 tales der om, at politimyndigheder skal udveksle oplysninger. Det skal ske efter anmodning, men medlemsstaterne pålægges ikke pligt til at svare. Udfaldet af sådanne anmodninger er derfor usikkert, og under alle omstændigheder er proceduren langsommelig. Desuden går anmodninger og svar via centrale myndigheder, og der er kun i undtagelsestilfælde tale om direkte informationsudveksling mellem de pågældende sagsbehandlere. I den foreslåede rammeafgørelse er hovedvægten lagt på informationsudveksling via direkte kanaler, og den indeholder en generel forpligtelse til at besvare anmodninger, medmindre der foreligger en af de udtrykkeligt nævnte grunde til at nægte at efterkomme dem. Det fremskynder processen og gør udfaldet mere forudsigeligt.

– Europol-konventionen af 1995 og protokollerne hertil. I henhold til konventionens artikel 2 er formålet med Europol at forbedre effektiviteten hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og disses samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og andre former for organiseret international kriminalitet. Inden for rammerne af Europols mandat er der i øjeblikket ved at blive udviklet et nyt informationsudvekslingssystem. Den største udfordring, Europol-systemet står over for, er mangelen på informationer. Hvis man giver Europol mulighed for at opnå oplysninger på basis af tilgængelighedsprincippet inden for rammerne af sit mandat, vil man kunne få Europol til at fungere mere effektivt.

– Det svenske initiativ med henblik på et udkast til rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger, som tager sigte på at forbedre den ovenfor beskrevne mekanisme baseret på Schengen-konventionen. Desuden indebærer det en harmonisering af de retlige rammer om dataudveksling og en afkortning af svartiden. Den her foreslåede rammeafgørelse indfører derimod online-adgang til tilgængelige oplysninger og indeksdata om oplysninger, der ikke er tilgængelige online, efter at medlemsstaterne har meddelt, hvilke oplysninger der er tilgængelige i deres jurisdiktion. Derved undgår man at skulle fiske efter oplysninger, fordi man kan se, om der findes oplysninger, før man anmoder om dem, hvilket kan føre til mere målrettede og effektive anmodninger. Endvidere foretages der en harmonisering af afvisningsgrundene, der også er bindende for de myndigheder, der - i henhold til national lov - skal give tilladelse til at få adgang til eller udlevere oplysninger. Den usikkerhed, der ligger i en anmodning om oplysninger, begrænses derved til et minimum.

– Den traktat, der blev undertegnet i Prüm den 27. maj 2005 om fremme af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme, grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig indvandring. Denne traktat (som endnu ikke er ratificeret) vil bl.a. indføre vidtgående foranstaltninger til forbedring af informationsudvekslingen. Der er flere lighedspunkter mellem dette forslag til rammeafgørelse og traktaten, bl.a. indekssystemet og den direkte adgang til de nationale databaser, men traktatens rækkevidde er mere begrænset og omfatter faktisk kun syv medlemsstater.

- **Sammenhængen med EU's andre politikker og mål**

Denne rammeafgørelse vil sikre fuld overholdelse af retten til frihed og sikkerhed, respekt for privatlivet og familielivet, retten til beskyttelse af personlige oplysninger samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf

(artikel 6, 7, 8, 48 og 49 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder).

Det opnås ved at fastsætte, at det kun er nationale myndigheder med ansvar for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser, der kan indhente oplysninger, og ved at pålægge de involverede myndigheder pligt til at efterprøve nødvendigheden og kvaliteten af disse oplysninger. Desuden skal der nedsættes et udvalg, som forinden skal sikre, at det kun er den ækvivalente kompetente myndighed, der kan få adgang til oplysningerne.

Behandlingen af personoplysninger i henhold til denne rammeafgørelse skal foregå i overensstemmelse med henholdsvis Rådets rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger, der behandles i forbindelse med det politimæssige og retslige samarbejde i straffesager, og Europol-konventionen.

2. Høring og konsekvensanalyse

- **Høring**

Høringsmetoder, vigtigste hørte sektorer og de hørtes generelle profil

Kommissionen har afholdt to høringsrunder med deltagelse af repræsentanter for de kredse, der berøres af de foreslåede nye regler for udveksling af data, som kan muliggøre, lette og fremskynde forebyggelse, afsløring og efterforskning af straffelovovertrædelser. Under disse høringer sonderede den terrænet bl.a. angående tilgængelighedsprincippet og fik nyttig feedback om gennemførelsesstrategier og mere effektive måder at beskytte grundlæggende rettigheder på. Desuden fik den også testet gennemførligheden af forskellige alternative muligheder, som konsekvensanalysen havde bragt frem. Under den første høringsrunde blev der gjort status over den nuværende situation på basis af et spørgeskema. Den anden runde byggede på analysen af svarene herpå og var mere løsningsorienteret.

Den 9.-10. november 2004 og den 2. marts 2005 blev der afholdt møder med repræsentanter for de nationale ministerier, der har ansvaret for retshåndhævelsesmyndighederne, og repræsentanter for Europol og Eurojust.

Den 23. november 2004 og den 8. marts 2005 blev der afholdt høringer med deltagelse af repræsentanter for menneskerettighedsorganisationer og Europa-Parlamentets Udvalg om Borgerlige Frihedsrettigheder for at høre, hvordan civilsamfundet stiller sig.

Den 22. november 2004 og den 11. januar 2005 foretog Kommissionen høring af repræsentanter for de nationale databeskyttelsesmyndigheder, herunder også den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse og Den Fælles Tilsynsmyndigheds sekretariat.

Sammenfatning af svarene, og hvordan der er taget hensyn til dem

Høringen af retshåndhævelseskredsene bekræftede, at der er behov for en helt ny tilgang til, hvordan man kan forbedre mulighederne for informationsudveksling. Denne gruppe fremhævede desuden, at man måtte gå pragmatisk til værks og fokusere på bestemte typer oplysninger, og at der måtte etableres et fælles grundlag for informationsudveksling. Som følge af denne høring er der indført elementer i forbindelse med gensidig anerkendelse ved siden af elementer udledt af princippet om lige adgang, dvs. at anmodninger om oplysninger skal behandles efter de vilkår, der gælder i den medlemsstat, der anmodes om at udlevere dem.

Denne høring førte også til, at der blev indføjet en udvalgsprocedure til opstilling af de tekniske detailregler for informationsudvekslingen.

Under høringen af menneskerettighedsgruppen og Europa-Parlamentet fokuserede man især på nødvendigheden af at kunne spore ethvert skridt, der tages i informationsudvekslingskæden, som en forudsætning for en meningsfuld klageadgang.

Høringen af repræsentanterne for databeskyttelsesmyndighederne gav anledning til, at der er sondret mellem generelle principper gældende for alle områder og specifikke principper gældende for bestemte typer oplysninger. Endvidere resulterede denne høring i, at der blev indføjet bestemmelser om, at kilden til oplysninger behandlet efter tilgængelighedsprincippet skal kunne spores, og om ret til indsigt i oplysninger, som en anden medlemsstat har anmodet om og har fået udleveret.

- **Indhentning og brug af ekspertrådgivning**

Relevante fagområder/ekspertiseområder

Kommissionen har efter et udbud bestilt en undersøgelse af, hvilken lovgivning der skal til for at få indført en informationsudveksling i retshåndhævelsesøjemed efter tilgængelighedsprincippet, og hvilke strategier der vil være optimale i relation til beskyttelse af grundlæggende rettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger i den kontekst, bl.a. på basis af en sammenligning af de nuværende situationer i de enkelte medlemsstater.

Metodologi

Det begrænsede udbud, der blev udsendt, drejede sig om en komparativ undersøgelse af de eksisterende informationsudvekslingssystemer, retshåndhævelsesmyndighederne råder over til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser. Undersøgelsen omfattede en analyse af de hindringer, der ligger i vejen for udveksling af oplysninger, og formulerede en strategi for, hvordan disse hindringer kan tackles. Den videnskabelige litteratur på området blev gennemgået, og de forskellige informationsudvekslingsmetoder blev undersøgt i lyset af de nationale retssystemer og de vigtigste europæiske instrumenter. For at få overblik over, hvilket spillerum retshåndhævelsesmyndighederne har til at få adgang til oplysninger, blev medlemsstaterne anmodet om at besvare et spørgeskema, og deres svar blev analyseret. I en efterfølgende fase blev en række forskningshypoteser testet på forbindelsesofficerer fra Europol og Europol-medarbejdere under en rundbordsdrøftelse i Europol den 11. maj 2005. Undersøgelsen omfattede desuden en gabanalyse, der dannede grundlaget for den efterfølgende afprøvning af forskningshypoteser.

Vigtigste organisationer/eksperter, der blev konsulteret

Nationale ministerier med ansvar for retshåndhævelsesmyndigheder, repræsentanter for databeskyttelsesmyndigheder, herunder den europæiske tilsynsførende, Europol, herunder Europols forbindelsesofficerer, menneskerettighedsgrupper og Europa-Parlamentets Udvalg om Borgerlige Frihedsrettigheder.

Sammendrag af resultaterne af denne rådgivning

Der blev ikke peget på nogen potentielt alvorlige risici med irreversible konsekvenser.

Forslaget følger de anbefalinger, der blev givet om at begrænse adgangen til at få udleveret tilgængelige oplysninger til de oplysninger, som kompetente myndigheder frit kan få adgang til, om fornødent efter særlig tilladelse fra en anden myndighed end den designerede. Desuden fulgte man forslaget om at indføre en "informationsanmodning" for at gøre det lettere at spore oplysninger, der ikke er tilgængelige online, ved hjælp af indeksdata, som medlemsstaten skal give adgang til for alle relevante oplysninger, der ikke er tilgængelige online. En sådan informationsanmodning kan fremsættes, når søgning i disse indeksdata har givet resultat.

Offentlig udbredelse af ekspertrådgivningen

De konklusioner, der blev draget, var baseret på en komparativ undersøgelse, der blev bestilt efter et begrænset udbud.

- **Konsekvensanalyse**

Der er taget stilling til følgende fire muligheder for via lovgivning at forbedre informationsudvekslingen mellem retshåndhævelsesmyndigheder i fasen forud for en straffesag:

– Ingen ny eller supplerende lovgivning

Hvis man undlader at gøre noget, vil den nuværende situation fortsætte med at bestå, og den opfylder ikke helt det aktuelle sikkerhedsbehov. Ingen af de eksisterende instrumenter eller forslag kan give de forbedringer, som denne rammeafgørelse tager sigte på at opnå.

– Anvendelse af princippet om ækvivalent adgang

En informationsudveksling baseret på princippet om ækvivalent adgang vil betyde, at anmodninger om oplysninger behandles efter regler, der ikke er strengere end dem, der gælder i den medlemsstat, der anmodes om at udlevere oplysninger. Selv om dette princip i modsætning til den foregående mulighed anerkender, at sikkerhed er et fælles ansvar, kan det ikke eliminere de iboende ulemper, som består i, at det tager for lang tid at få et svar, at udfaldet af anmodninger om oplysninger er usikkert, at der ikke er pligt til at besvare anmodninger, og at forskellene i de betingelser, der skal opfyldes, gør det vanskeligt at behandle anmodninger om oplysninger.

– Princippet om gensidig anerkendelse i en modificeret form: ækvivalent adgang suppleret med en procedure til vurdering af ækvivalensen mellem de kompetente myndigheder, der har adgang til oplysninger

Denne model indebærer ligesom den foregående model national behandling af anmodninger fra andre medlemsstater, men løser nogle af de praktiske problemer ved at gøre det obligatorisk at efterkomme en anmodning, når det formelt er blevet fastslået, at der er ækvivalens mellem den myndighed, der har adgang til oplysningen i den medlemsstat, der kontrollerer den, og den myndighed i den anden medlemsstat, der har brug for oplysningen til udøvelse af sine lovmæssige opgaver. Men denne model tager ikke højde for en situation, hvor der ikke findes nogen pålidelig mulighed for at vide, om der rent faktisk findes oplysninger. Det begrænser i praksis virkningen af retten til at få adgang til oplysninger.

– Princippet om gensidig anerkendelse i en modificeret form: ækvivalent adgang suppleret med en procedure for vurdering af ækvivalensen mellem de myndigheder, der har

kompetence til at få oplysninger udleveret, og et indekssystem til søgning af oplysninger, der ikke er tilgængelige online

Denne model bygger på den foregående, men man undgår de ulemper, der lægger hindringer i vejen for at få adgang til eksisterende oplysninger, ved at pålægge medlemsstaterne pligt til at gøre bestemte typer oplysninger tilgængelige for myndigheder i andre medlemsstater på samme betingelser som dem, der gælder for deres nationale myndigheder. Det indebærer, at der gives online-adgang til de nationale databaser, som kompetente nationale myndigheder har online-adgang til, og information om, at der findes oplysninger, som ikke er tilgængelige online. Forslaget til rammeafgørelse indeholder bestemmelse om, at medlemsstaterne for at informere om, at der findes oplysninger, der ikke er tilgængelige online, skal udlevere indeksdata til hinanden, som kan konsulteres online. Af disse indeksdata vil det fremgå, om der findes oplysninger eller ej, og hvilken myndighed der kontrollerer eller administrerer disse oplysninger. Desuden indføres der en "informationsanmodning", på basis af hvilken de oplysninger, der er blevet identificeret ved hjælp af indeksdataene, vil kunne opnås. Denne "informationsanmodning" fremsættes af den kompetente myndighed, der søger oplysningerne. Med denne model undgår man at skulle fiske efter oplysninger, fordi man kan se, om de oplysninger, man søger, findes, før man fremsætter anmodningen, og det vil føre til mere effektive og målrettede anmodninger. Det bliver registreret, at der er anmodet om og udleveret oplysninger, hvilket gør, at informationsudvekslingen kan spores, og at de personer, oplysningerne drejer sig om, sikres en reel klageadgang.

Hvad angår virkningerne for de grundlæggende rettigheder, understreges det, at rammeafgørelsen bidrager til gennemførelsen af artikel 2 og 3 i charteret om grundlæggende rettigheder, hvori det hedder, at ethvert menneske har ret til livet og til respekt for sin fysiske integritet. Desuden vil rammeafgørelsen om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde sikre en yderligere beskyttelse af de personer, hvis personoplysninger behandles inden for rammerne af den her foreslåede rammeafgørelse.

Denne rammeafgørelse overholder endvidere artikel 6 i unionstraktaten, der fastsætter, at respekten for menneskerettigheder og grundlæggende friheder skal stå i centrum for Unionens virke. Det sikrer denne rammeafgørelse ved at være baseret på den fjerde model, der er beskrevet i afsnittet om konsekvensanalysen, og som sikrer, at dette mål virkeliggøres.

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse (der ikke er opført i arbejdsprogrammet) i en rapport, der findes på nettet på adressen:
http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/index_en.htm.

3. retlige aspekter

- **Forslagets hovedindhold**

Rammeafgørelsen pålægger medlemsstaterne pligt til at sikre, at oplysninger af relevans for retshåndhævelse, dvs. oplysninger, der kan muliggøre, lette eller fremskynde forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser, og som kontrolleres af dertil udpegede ("designerede") myndigheder eller private parter, udveksles med ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis de har brug for de pågældende oplysninger til udøvelsen af deres lovmæssige opgaver, og med Europol, såfremt det er nødvendigt for Europol at have adgang til disse oplysninger for at kunne udøve sine

retmæssige opgaver og dette stemmer overens med Europol-konventionen og protokollerne hertil. Oplysningerne udveksles enten via online-adgang eller ved udlevering efter en "informationsanmodning", efter at de ønskede oplysninger er matchet med indeksdata, som medlemsstaterne skal tilvejebringe om oplysninger, der ikke er tilgængelige online.

Der er ingen pligt til at indhente oplysninger med tvangsforanstaltninger.

Hvis det i henhold til national lov kræves, at oplysninger kun må udleveres efter tilladelse fra en anden myndighed end den, der kontrollerer de pågældende oplysninger, skal den myndighed, der kontrollerer eller administrerer oplysningerne ("den designerede myndighed"), indhente tilladelse hertil på vegne af den retshåndhævelsesmyndighed i den anden medlemsstat, der ønsker oplysningerne udleveret.

Udlevering af oplysninger efter en informationsanmodning kan kun afvises af de grunde, der er fastsat i rammeafgørelsen, og de gælder desuden kun, hvis mindre restriktive muligheder har vist sig ikke at give noget resultat. Rammeafgørelsen finder anvendelse på informationsudveksling forud for indledning af retsforfølgning og berører ikke de ordninger, der findes for gensidig bistand i straffesager.

- **Retsgrundlag**

Unionstraktatens artikel 30, stk. 1, litra b), og artikel 34, stk. 2, litra b).

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt forslaget ikke falder ind under Fællesskabets enekompetence.

Der er følgende grunde til, at forslagets mål ikke i tilstrækkelig grad kan virkeliggøres af medlemsstaterne:

De hidtidige erfaringer i medlemsstaterne på dette område har ikke været tilfredsstillende. Der er stadig for mange juridiske og administrative hindringer for at få adgang til oplysninger. Bl.a. kan rivalisering mellem nationale instanser føre til, at oplysninger tilbageholdes, forskelle i de nationale lovgivningsrammer kan forsinke informationsudvekslingen, og i nogle tilfælde er man for at få de ønskede oplysninger nødt til at forlade sig på goodwill hos kollegerne i de andre medlemsstater, fordi der ikke er noget klart juridisk grundlag.

Grov, organiseret kriminalitet, herunder terrorisme, er et internationalt fænomen, som ingen medlemsstat kan tackle effektivt på egen hånd. Hertil kræves fælles regler og mekanismer, der kan lette informationsudvekslingen på EU-plan.

Målene med dette forslag kan bedre virkeliggøres af EU af følgende grunde:

Med en EU-regulering på området vil informationsudvekslingen komme til at lægge beslag på færre ressourcer, fordi der så ikke længere er behov for at opretholde de talrige bilaterale kontakter og multilaterale netværker. Det koster mere at opretholde et ad hoc-samarbejde mellem landene, der jo vil være baseret på 25 forskellige sæt regler om informationsudlevering. At EU er det rette niveau, beror også på, at rethåndhævelsesmyndighedernes informationsbehov i vid udstrækning bestemmes af den grad af integration, der er mellem landene. Og eftersom der er en høj grad af integration i EU, vil størstedelen af de oplysninger, der er relevante for en medlemsstat, være i hænderne på en anden medlemsstat.

I stedet for 25 vidt forskellige regelsæt vil der med denne rammeafgørelse blive ét sæt regler, der regulerer udlevering af oplysninger.

At de kompetente myndigheder får adgang til relevante oplysninger overalt i EU, vil understøtte de bestræbelser, der gøres på nationalt og på EU-plan for at forbedre EU's evne til at forebygge og bekæmpe terrorisme. Formålet er at sætte nationale retshåndhævelsesmyndigheder og Europol i stand til at få adgang til de relevante oplysninger, de har brug for i retshåndhævelsesøjemed, og som en af medlemsstaterne ligger inde med. Uden en sådan EU-regulering vil de aldrig med sikkerhed kunne vide, om der findes relevante oplysninger i en anden medlemsstat, og der vil heller ikke være nogen ensartet og sammenhængende måde at få adgang til dem på.

Forslaget stemmer derfor overens med subsidiaritetsprincippet og griber ikke ind i EU-traktatens artikel 33.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget stemmer af følgende grunde overens med proportionalitetsprincippet.

Rammeafgørelsen fastsætter minimumsstandarder og lægger ingen hindringer i vejen for udvikling af bi- eller multilaterale informationsudvekslingsordninger, der er mere vidtgående end denne rammeafgørelse. Hvor det ikke er til hinder for, at informationsudvekslingssystemet kan fungere effektivt og forudsigeligt, henvises der fortsat til national lov på grund af de retsplejegarantier, dette giver.

- **Valg af retsakt**

Foreslået retsakt: En rammeafgørelse på grundlag af unionstraktatens artikel 34, stk. 2, litra b).

Der er følgende grunde til, at andre typer retsakter ikke ville være hensigtsmæssige:

En alternativ mulighed ville have været en rådsafgørelse på grundlag af unionstraktatens artikel 34, stk. 2, litra c). Det ville imidlertid ikke åbne mulighed for en harmonisering af betingelserne for at fremsætte og besvare en informationsanmodning eller få tilladelse til at indhente eller udlevere en oplysning via de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

4. Budgetmæssige virkninger

Implementeringen af den foreslåede rammeafgørelse vil medføre administrative udgifter, der

skal afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget, til møder i og sekretariatsopgaver for det udvalg, der skal nedsættes i henhold til artikel 5 og 19.

5. Supplerende oplysninger

- **Korrelationstabel**

Medlemsstaterne skal fremsende teksten til de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af rammeafgørelsen, til Kommissionen, sammen med en korrelationstabel, der viser, hvordan disse bestemmelser stemmer overens med rammeafgørelsen.

- **Detaljeret beskrivelse af forslaget**

Ikke relevant.

2005/0207 (CNS)

Forslag til

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

om udveksling af oplysninger efter tilgængelighedsprincippet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra b), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[4],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[5], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.

(2) I konklusionerne fra sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 bekræftede Det Europæiske Råd nødvendigheden af at forbedre informationsudvekslingen mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser.

(3) I Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som Det Europæiske Råd vedtog den 4. november 2004, understregede det behovet for en helt ny tilgang til grænseoverskridende udveksling af retshåndhævelsesoplysninger efter tilgængelighedsprincippet og opfordrede Kommissionen til at fremlægge forslag herom senest inden udgangen af 2005. Dette tilgængelighedsprinciop betyder, at en kompetent myndighed i en medlemsstat, der har brug for oplysninger for at kunne varetage sine lovmæssige opgaver, skal kunne få disse oplysninger udleveret til det angivne formål af den medlemsstat, der kontrollerer dem.

(4) Også Europol bør have adgang til tilgængelige oplysninger inden for rammerne af sine opgaver og i overensstemmelse med konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed[6] ("Europol-konventionen").

(5) De øgede muligheder for at udveksle oplysninger bør ledsages af foranstaltninger til

[4] EUT C af […], s. […].

[5] EUT C af […], s. […].

[6] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2, som senest ændret ved protokollen om ændring af konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol) på grundlag af konventionens artikel 43, stk. 1 (EUT C 2 af 6.1.2004, s. 3).

sikring af de grundlæggende rettigheder og beskyttelse af de personer, hvis personoplysninger behandles inden for rammerne af denne rammeafgørelse. Medlemsstaternes behandling af personoplysninger i henhold til denne rammeafgørelse er underlagt reglerne i Rådets rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde[7] ("rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger"). Europols behandling af personoplysninger er underlagt Europol-konventionens bestemmelser om databeskyttelse, herunder det tilsyn, som den fælles kontrolinstans, der er oprettet i henhold til Europol-konventionens artikel 24, har beføjelse til at føre med Europols aktiviteter. Europol bærer ansvaret for enhver ulovlig behandling af personoplysninger.

(6) Denne rammeafgørelse bør fastsætte, at medlemsstaterne har pligt til at give adgang til eller udlevere bestemte typer oplysninger, som deres myndigheder har adgang til, til ækvivalente myndigheder i andre medlemsstater, for så vidt som disse myndigheder har brug for disse oplysninger for at kunne varetage deres lovmæssige opgaver i forbindelse med forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser forud for indledningen af retsforfølgning.

(7) Denne pligt bør kunne gælde for de typer oplysninger, der er angivet i bilag II.

(8) Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen, hvilke myndigheder der er impliceret i gennemførelsen af denne rammeafgørelse, hvilke oplysninger der er tilgængelige i hver medlemsstat, samt hvilke betingelser der gælder for at få adgang til dem og anvende dem.

(9) På grundlag af de oplysninger, der meddeles Kommissionen, bør det fastslås, hvilke myndigheder med adgang til de forskellige typer oplysninger der er ækvivalente myndigheder, og hvilke betingelser der skal gælde for adgang til og brug af oplysninger.

(10) En ækvivalent kompetent myndighed, der får udleveret oplysninger i henhold til denne rammeafgørelse, bør kun kunne bruge dem til det formål, hvortil de blev udleveret. Udleverede oplysninger bør ikke kunne bruges som bevis for en lovovertrædelse, medmindre en retsinstans i den medlemsstat, der udleverede oplysningerne, forinden har givet tilladelse hertil.

(11) De designerede myndigheder og instanser, der kontrollerer oplysninger, som falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde, bør efterprøve oplysningernes kvalitet, før og efter de udleveres, i henhold til rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger.

(12) Elektroniske databaser, som indeholder oplysninger af den type, der er omfattet af denne rammeafgørelse, og som er tilgængelige online for kompetente myndigheder i en medlemsstat, bør være tilgængelige online for ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater.

(13) Er der ikke mulighed for online-adgang til en oplysning, bør en ækvivalent kompetent myndighed have online-adgang til indeksdata, som klart identificerer oplysninger omfattet af denne rammeafgørelse, og som den kan søge i med henblik på at fastslå, om der i en anden medlemsstat findes oplysninger, som den har adgang til i medfør af denne

[7] EUT L af […], s. […].

rammeafgørelse. Af disse indeksdata bør det fremgå, hvilken designeret myndighed der kontrollerer eller administrerer de pågældende oplysninger.

(14) Enhver informationsanmodning, der fremsættes, efter at der er fundet en match ved søgning i indeksdata, bør rettes til den designerede myndighed på formularen i bilag I. Den designerede myndighed bør svare inden for en begrænset frist ved enten at udlevere den pågældende oplysning til den ækvivalente kompetente myndighed eller begrunde, hvorfor den ikke kan gøre det omgående.

(15) Den designerede myndighed, der udleverer oplysninger efter en informationsanmodning, bør have mulighed for at gøre brugen af oplysningen betinget af visse vilkår, der bør være bindende for den kompetente myndighed, der fremsatte anmodningen.

(16) Kræves der i henhold til national lov forudgående tilladelse hertil, skal den designerede myndighed, der kontrollerer oplysningen, anmode om denne tilladelse. Den myndighed, der skal give tilladelse, bør besvare anmodningen inden for en begrænset frist efter anmodningens modtagelse. Drejer informationsanmodningen sig om oplysninger, der skal bruges til at bevise, at der er begået en lovovertrædelse, bør tilladelsen indhentes hos en justitsmyndighed i den designerede myndigheds medlemsstat.

(17) Den designerede myndighed, der kontrollerer oplysningen, bør have ret til at nægte at udlevere den af en af de i denne rammeafgørelse nævnte grunde.

(18) Er den fornødne tekniske infrastruktur midlertidigt ude af funktion, bør de forpligtelser, de designerede myndigheder har til at udlevere oplysninger, så vidt muligt opfyldes af nationale kontaktpunkter.

(19) Den ækvivalente kompetente myndighed bør registrere enhver oplysning, den får udleveret i henhold til denne rammeafgørelse, efter de regler, der er fastsat i rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger. Oplysninger modtaget til brug som bevismateriale bør opbevares i den relevante straffesags akter.

(20) Den person, som de oplysninger, der anmodes om, omhandler, bør kunne få indsigt i informationsanmodningen efter reglerne i rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger.

(21) Inden for denne rammeafgørelses anvendelsesområde bør der kunne indgås bilaterale eller multilaterale aftaler om samarbejde mellem myndighederne i medlemsstaterne, der tager sigte på yderligere at forenkle eller lette udvekslingen af oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i denne rammeafgørelse.

(22) Denne rammeafgørelse bør fastlægge fremgangsmåden til afgørelse af, hvilke myndigheder der skal anses for at være ækvivalente myndigheder med adgang til de forskellige typer oplysninger, hvilke betingelser der skal gælde for adgang til og brug af oplysninger, samt hvilket elektronisk format der skal benyttes ved udlevering af oplysninger eller indeksdata, hvilke tekniske specifikationer der skal gælde for informationsanmodninger og svar, og hvordan oplysningerne skal udleveres.

(23) Målene for denne rammeafgørelse, som er at forbedre udvekslingen af de oplysninger, der findes inden for Den Europæiske Union, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af

medlemsstaterne hver for sig i betragtning af sikkerhedstruslernes grænseoverskridende karakter. På grund af den indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne kan de bedre opfyldes af Den Europæiske Union. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5 og EU-traktatens artikel 2, kan Rådet derfor træffe foranstaltninger på dette område. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(24) Denne rammeafgørelse berører ikke særlige samarbejdsordninger mellem kompetente myndigheder, der er etableret inden for rammerne af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med artikel 47 i traktaten om Den Europæiske Union berører denne rammeafgørelse heller ikke beskyttelsen af personoplysninger i henhold til fællesskabsretten, bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger[8].

(25) I denne rammeafgørelse overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål

1. Denne rammeafgørelse fastsætter vilkårene og betingelserne for, at de i bilag II angivne typer oplysninger, som kompetente myndigheder i en medlemsstat har adgang til, stilles til rådighed for ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Europol for at lette udøvelsen af deres lovmæssige opgaver i forbindelse med forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser.

2. Ingen af denne rammeafgørelses bestemmelser må på nogen måde fortolkes som en indskrænkning af de retsplejegarantier, der beskytter grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper som nedfældet i EU-traktatens artikel 6.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne rammeafgørelse finder anvendelse på behandling af oplysninger forud for indledning af retsforfølgning.

2. Denne rammeafgørelse indebærer ingen forpligtelse til at indhente og opbevare oplysninger med eller uden tvangsmidler alene med det formål at udlevere dem til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater eller Europol. Oplysninger, der er lovligt indhentet ved hjælp af tvangsmidler, behandles som tilgængelige oplysninger, der kan stilles til rådighed på de i denne rammeafgørelse fastsatte betingelser.

---

[8] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

3. Denne rammeafgørelse finder ikke anvendelse, når der inden for rammerne af EU-traktatens afsnit VI er etableret en særlig samarbejdsordning mellem kompetente myndigheder.

4. Ingen af denne rammeafgørelses bestemmelser berører de ordninger for gensidig bistand i straffesager eller gensidig anerkendelse af straffedomme, der findes.

Artikel 3

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

(a) "oplysninger": de i bilag II anførte typer oplysninger;

(b) "kompetent myndighed": enhver national myndighed omfattet af EU-traktatens artikel 29, første led, som der er givet meddelelse om efter reglerne i artikel 4, samt Europol inden for rammerne af Europols beføjelser i henhold til Europol-konventionen og protokollerne dertil;

(c) "ækvivalent kompetent myndighed": enhver kompetent myndighed, som efter reglerne i artikel 5 er blevet identificeret som værende ækvivalent med en myndighed i en anden medlemsstat med henblik på anvendelsen af denne rammeafgørelse;

(d) "designerede myndigheder" og "designerede parter": de myndigheder og parter, der kontrollerer oplysninger eller indeksdata, og hvorom der er givet meddelelse efter reglerne i artikel 4;

(e) "nationalt kontaktpunkt": den myndighed, der er kompetent til at udlevere eller få udleveret oplysninger i tilfælde af funktionsfejl i de tekniske systemer, der indføres efter denne rammeafgørelse, og hvorom der er givet meddelelse efter reglerne i artikel 4;

(f) "online-adgang": automatiseret adgang til en elektronisk database med det formål at søge i og få adgang til dens indhold fra en anden lokalitet end databasens lokalitet og uden en anden myndigheds eller parts mellemkomst;

(g) "indeksdata": data, der har til formål klart at identificere oplysninger, og som der kan søges i med det formål at fastslå, om der findes oplysninger eller ej.

Artikel 4

Meddelelse

1. Medlemsstaterne giver senest seks måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttrædelse Kommissionen meddelelse om:

   (a) hvilke myndigheder der er kompetente til at anvende denne rammeafgørelse, med angivelse af, hvilke beføjelser de har i henhold til national lov;

(b) hvilke nationale kontaktpunkter der findes for hver type oplysning;

(c) hvilke myndigheder eller eventuelt parter der er designeret for hver type oplysning eller indeksdata, og for hver designeret part hvilken myndighed der er designeret til at behandle informationsanmodninger angående oplysninger kontrolleret af denne designerede part;

(d) hvem der ligger inde med hver type oplysning og indeksdata herom samt vilkårene for at få adgang til hver type oplysning, specielt om oplysningen er tilgængelig online eller ej;

(e) til hvilke formål hver type oplysning må behandles, og hvilken kompetence de myndigheder i den pågældende medlemsstat, der efter national lov kan få udleveret oplysningen, skal have;

(f) hvilken myndighed der skal give tilladelse til udlevering af en oplysning, såfremt en sådan tilladelse kræves, og fremgangsmåden herfor;

(g) hvordan oplysninger, der er identificeret gennem indeksdata, udleveres for hver type oplysnings vedkommende.

2. Medlemsstaterne underretter omgående Kommissionen om enhver ændring i de oplysninger, de har meddelt i henhold til stk. 1, og de nye oplysninger træder i stedet for de tidligere meddelte oplysninger.

Artikel 5

Ækvivalens mellem kompetente myndigheder

1. Med henblik på afgørelse af, hvilke myndigheder der har ret til at få adgang til tilgængelige oplysninger i henhold til denne rammeafgørelse, foretages der senest seks måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttrædelse en vurdering af ækvivalensen mellem kompetente myndigheder i medlemsstaterne på basis af de kriterier, der er opstillet i bilag III, og de meddelelser, der er modtaget i henhold til artikel 4.

2. Alle foranstaltninger til bestemmelse af ækvivalensen mellem kompetente myndigheder vedtages efter proceduren i artikel 19. De skal åbne mulighed for at fastslå

(a) for hver type oplysning, som de kompetente nationale myndigheder har adgang til online: hvilke kompetente myndigheder i andre medlemsstater med ækvivalent kompetence der skal have ret til online-adgang til disse oplysninger, med fuld overholdelse af det formål, hvortil oplysningen behandles i førstnævnte medlemsstat

(b) for hver type indeksdata om oplysninger, der er tilgængelige for kompetente nationale myndigheder i en medlemsstat: hvilke kompetente myndigheder i andre medlemsstater med ækvivalent kompetence der har ret til søgning i dem, under fuld overholdelse af formålet med denne oplysnings behandling i den førstnævnte medlemsstat.

3. De foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikel, klassificeres som "EU Confidential".

4. I tilfælde af ændringer meddelt i henhold til artikel 4, stk. 2, tilpasses de i denne artikel omhandlede foranstaltninger senest seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 6

Pligt til at udlevere oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger udleveres til ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og til Europol på de i denne rammeafgørelse fastsatte betingelser, i den udstrækning disse myndigheder har brug for oplysningerne for at kunne varetage deres lovmæssige opgaver i forbindelse med forebyggelse, afsløring og efterforskning af straffelovsovertrædelser.

Artikel 7

Formålsbegrænsning

De oplysninger, der udveksles i henhold til denne rammeafgørelse, må kun bruges til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af de straffelovsovertrædelser, hvortil oplysningerne blev udleveret.

Artikel 8

Designerede myndigheders og parters forpligtelser

1. Den designerede myndighed eller den designerede part skal efterprøve kvaliteten af oplysningerne, før og efter de udleveres, og omgående underrette den ækvivalente kompetente myndighed om ethvert forhold, der kan påvirke kvaliteten af oplysningen, i overensstemmelse med rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger.

2. Oplysningerne udleveres på det sprog, hvorpå de foreligger.

3. Ved udlevering af oplysninger efter en informationsanmodning i henhold til artikel 11 skal følgende registreres ud over de krav, der stilles i artikel 10 i rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger om beskyttelse af personoplysninger:

   (a) de i informationsanmodningen indeholdte referenceoplysninger;

   (b) navn på den person, der gav tilladelse til oplysningernes udlevering.

4. Protokollen med dokumentationen og/eller de registrerede data fremsendes til en kompetent tilsynsmyndighed i overensstemmelse med rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger.

5. De tekniske specifikationer for registrering og protokollering af data vedtages efter proceduren i artikel 19.

Artikel 9

Online-adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Europol kan få online-adgang til de oplysninger, der er indeholdt i elektroniske databaser, som deres tilsvarende kompetente myndigheder har online-adgang til.

2. Er der ikke mulighed for online-adgang efter stk. 1, finder artikel 10 anvendelse.

3. De tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at tilvejebringe online-adgang til oplysninger, træffes efter fremgangsmåden i artikel 19.

Artikel 10

Online-søgning i indeksdata

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at ækvivalente kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Europol har adgang til søgning i indeksdata vedrørende oplysninger, der ikke er tilgængelige online, og tilvejebringer de fornødne tekniske infrastrukturer hertil.

2. Disse indeksdata skal mindst indeholde angivelse af, hvilken type oplysning de vedrører, samt hvilken designeret myndighed der kontrollerer eller administrerer den pågældende oplysning og har ansvaret for indeksdataene med henblik på anvendelsen af denne rammeafgørelse.

3. Reglerne for udarbejdelse af indeksdata samt for det elektroniske format vedtages efter proceduren i artikel 19.

Artikel 11

Informationsanmodninger

1. Har en ækvivalent kompetent myndighed ved søgning i indeksdata fundet en match, kan den over for den designerede myndighed fremsætte en informationsanmodning i overensstemmelse med bilag I for at få udleveret de ved indeksdataene identificerede oplysninger.

2. Den designerede myndighed skal besvare informationsanmodningen senest 12 timer efter dens modtagelse, om fornødent efter at have indhentet den i artikel 13 omhandlede tilladelse.

3. Kan den designerede myndighed ikke eller ikke umiddelbart udlevere den oplysning, der anmodes om, skal den i sit svar underrette den ækvivalente kompetente

myndighed om grundene hertil. Den skal desuden oplyse, hvordan tilgængelige oplysninger eventuelt kan opnås eller opnås hurtigere.

4. Har den designerede myndighed ikke kompetence til at behandle informationsanmodningen, skal den omgående underrette den ækvivalente kompetente myndighed om, hvilken designeret myndighed der kontrollerer eller administrerer de oplysninger, der blev anmodet om. Angivelsen af designeret myndighed i indeksdataene skal om fornødent berigtiges.

5. En designeret myndighed, der har modtaget en informationsanmodning, kan gøre brugen af de oplysninger, den udleverer, betinget af, at de i artikel 12 omhandlede særlige anvisninger følges.

6. Enhver udlevering af oplysninger skal ske på en måde, der sikrer oplysningernes integritet og autenticitet.

7. Tekniske specifikationer for det elektroniske format af informationsanmodninger og svar samt for, hvordan de fremsendes, vedtages efter proceduren i artikel 19.

Artikel 12

Anvisninger for brug af udleverede oplysninger

1. En designeret myndighed kan i sit svar gøre brugen af de udleverede oplysninger betinget af de anvisninger, der måtte være nødvendige:

   (a) for at undgå at bringe resultatet af en igangværende undersøgelse i fare;

   (b) for at beskytte en informationskilde eller en persons fysiske integritet;

   (c) for at beskytte en oplysnings fortrolige karakter i ethvert stadium af en oplysnings behandling.

2. Disse anvisninger er bindende for den kompetente myndighed, der fremsatte informationsanmodningen.

3. Et standardformat for sådanne anvisninger vedtages efter proceduren i artikel 19.

Artikel 13

Forudgående tilladelse

1. Såfremt dette foreskrives af national lov, er udlevering af oplysninger betinget af forudgående tilladelse, medmindre der foreligger en af de i artikel 14 nævnte grunde til at afslå anmodningen. Tilladelsen indhentes af den designerede myndighed, og den myndighed, der skal give tilladelse, skal besvare anmodningen om tilladelse senest 12 timer efter anmodningens modtagelse.

2. Skal de oplysninger, der ønskes udleveret, anvendes som bevis for en lovovertrædelse, skal den forudgående tilladelse indhentes hos en justitsmyndighed i den designerede

myndigheds medlemsstat.

Artikel 14

Grunde til at afslå informationsanmodninger

1. Den designerede myndighed kan nægte at udlevere oplysninger af følgende grunde:

   (a) for at undgå at bringe resultatet af en igangværende undersøgelse i fare;

   (b) for at beskytte en informationskilde eller en persons fysiske integritet;

   (c) for at beskytte en oplysnings fortrolige karakter i ethvert stadium af en oplysnings behandling;

   (d) for at beskytte de personers grundlæggende rettigheder og friheder, hvis personoplysninger behandles i henhold til denne rammeafgørelse.

2. Et standardformat for meddelelse af grunde til afslag på informationsanmodninger vedtages efter proceduren i artikel 19.

Artikel 15

Overgangsordninger og nødløsninger

I tilfælde af midlertidige funktionsbrister i de tekniske infrastrukturer for udveksling af oplysninger udleveres oplysningerne så vidt muligt via de nationale kontaktpunkter.

Artikel 16

Sporbarhed

De ækvivalente kompetente myndigheder skal:

(a) registrere alle oplysninger som fastsat i artikel 8;

(b) såfremt der er indhentet tilladelse til at bruge de udvekslede oplysninger som bevis, opbevare alle oplysninger, der er opnået i henhold til denne rammeafgørelse, i den relevante sags akter, sammen med en genpart af den informationsanmodning, der er fremsat efter artikel 11.

Artikel 17

Ret til indsigt

På de betingelser, der er fastsat i rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger, har den registrerede ret til indsigt i informationsanmodninger fremsat i henhold til artikel 11 angående ham eller hende og til indsigt i svarene på sådanne informationsanmodninger, herunder eventuelle anvisninger afgivet i forbindelse hermed i

henhold til artikel 12.

Artikel 18

Bilaterale samarbejdsaftaler mellem de myndigheder, der er omfattet af denne rammeafgørelse

1. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler på det område, denne rammeafgørelse omfatter, med henblik på yderligere at forenkle eller lette udleveringen af oplysninger i overensstemmelse med denne rammeafgørelse, når det er foreneligt med denne rammeafgørelse og med rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle sådanne aftaler.

Artikel 19

Udvalg

1. Når der henvises til denne artikel, bistås Kommissionen af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden efter forslag fra formanden på grundlag af den standardforretningsorden, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. Kommissionen vedtager de planlagte foranstaltninger, hvis de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

   Hvis de planlagte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke afgives nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes, og underretter Europa-Parlamentet herom.

5. Rådet kan træffe afgørelse om forslaget med kvalificeret flertal, inden for to måneder fra forslaget forelægges for Rådet.

   Hvis Rådet inden for denne frist med kvalificeret flertal har tilkendegivet, at det er imod forslaget, behandler Kommissionen forslaget på ny. Den kan forelægge Rådet et

ændret forslag, forelægge sit forslag på ny eller fremsætte forslag til en retsakt.

Hvis Rådet ved udløbet af denne frist hverken har vedtaget den foreslåede gennemførelsesretsakt eller tilkendegivet, at det er imod forslaget til gennemførelsesforanstaltninger, vedtager Kommissionen den foreslåede gennemførelsesretsakt.

6. Medlemsstaternes repræsentanter udpeges af de myndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af denne rammeafgørelse. Hver medlemsstat udpeger en repræsentant.

Artikel 20

Gennemførelse og anvendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse inden for de heri fastsatte frister og under alle omstændigheder senest den 30. juni 2007.

2. Inden udløbet af samme frist sender medlemsstaterne til Rådet og Kommissionen teksten til de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af denne rammeafgørelse i national lov samt en oversigt over sammenhængen mellem de vedtagne bestemmelser og denne rammeafgørelse.

3. På grundlag af en rapport, som Kommissionen udarbejder på basis af de underretninger, den modtager i henhold til stk. 2, samt andre relevante oplysninger fra medlemsstaterne og efter høring af den arbejdsgruppe, der nedsættes i henhold til artikel 31 i rammeafgørelse 2006/XX/JHA om beskyttelse af personoplysninger, vurderer Rådet senest i december 2008 og derefter hvert andet år gennemførelsen af denne rammeafgørelse og træffer enhver foranstaltning, der er nødvendig for at sikre, at den efterkommes fuldt ud.

Artikel 21

Ikrafttrædelse

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Udfærdiget i Bruxelles, den

For Rådet
Formand

BILAG I

Informationsanmodning

[ANMODNING]

Under henvisning til [reference til de relevante indeksdata] **anmoder undertegnede** [navn på den kompetente myndighed] **hermed** [navn på den designerede myndighed, der kontrollerer eller administrerer de ønskede oplysninger] **om at få udleveret de nedenfor specificerede oplysninger:**

1) Type(r) oplysninger, der ønskes udleveret

2) Anmodende kompetent myndighed:

Navn :
Adresse:
Medlemsstat:
Telefon:
Fax:
E-mail:

3) Designeret myndighed:

Navn:
Adresse:
Medlemsstat:
Telefon:
Fax:
E-mail:

4) Type lovovertrædelse(r) eller kriminel(le) handling(er) til grund for anmodningen:

5) Formålet med de oplysninger, der anmodes om:

6) Navn på den/de person(er), som den foranstaltning, hvortil oplysningerne ønskes udleveret, vedrører (så vidt vedkommendes identitet kendes):

7) Skal oplysningerne bruges som bevis for en straffelovsovertrædelse?

[Sted], [dato] <UNDERSKRIFT>

[SVAR]

Under henvisning til informationsanmodning fra [navn på myndighed] pålægger undertegnede [navn på myndighed] hermed [navn på myndighed] at følge nedenstående anvisninger ved brugen af de oplysninger, der hermed udleveres:

Anvisninger ved brugen af oplysningerne

(1) De oplysninger, der udleveres i medfør af denne rammeafgørelse, må udelukkende bruges til at muliggøre, lette eller fremskynde forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser.

(2) [Andre anvisninger]

[Sted], [dato] <UNDERSKRIFT>

BILAG II

Typer oplysninger, der kan udleveres efter denne rammeafgørelse, med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af straffelovsovertrædelser

På de i denne rammeafgørelse fastsatte betingelser kan følgende typer oplysninger udleveres:

– dna-profiler, dvs. en tal- og bogstavkode baseret på de syv dna-markører i Det Europæiske Standardsæt som defineret i Rådets resolution 2001/C 187/01 af 25. juni 2001 om udveksling af dna-analyseresultater[9]. Disse markører skal ikke indeholde nogen oplysning om specifikke arvelige kendetegn

– fingeraftryk

– ballistik

– registreringsoplysninger om motorkøretøjer

– telefonnumre og andre kommunikationsdata, undtagen data vedrørende kommunikationens indhold og kommunikationstrafikken, medmindre disse data kontrolleres af en designeret myndighed

– de minimumsdata til identifikation af personer, der findes i civile registre.

[9] EFT C 187 af 3.7.2001, s. 1.

BILAG III

Kriterier for vurdering af ækvivalensen mellem kompetente myndigheder, jf. artikel 5

For hver af de i bilag II angivne typer oplysninger vurderer det i artikel 19 omhandlede udvalg ækvivalensen mellem kompetente myndigheder efter følgende kriterier:

I Navn på den eller de myndigheder i den medlemsstat, der kontrollerer oplysningerne, som har adgang til en eller flere af de i bilag II angivne typer oplysninger

I.1 Denne eller disse myndigheders kompetence til at

I.1.a indhente eller etablere

I.1.b få adgang til

I.1.c bruge

I.1.d eller på anden måde behandle hver af de i bilag II angivne typer oplysninger

I.2 Formål, hvortil oplysningerne må behandles af denne eller disse myndigheder i henhold til loven i den medlemsstat, der kontrollerer oplysningerne (fordelt på hver af de i bilag II angivne typer oplysninger)

I.2.a forebyggelse

I.2.b afsløring

I.2.c efterforskning

II Navn på den eller de kompetente myndigheder i hver medlemsstat, som er meddelt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a)

II.1 Denne eller disse myndigheders kompetence til at

II.1.a indhente eller etablere

II.1.b få adgang til

II.1.c bruge

II.1.d eller på anden måde behandle hver af de i bilag II angivne typer oplysninger

II.2 Formål, hvortil oplysningerne må behandles i henhold til national lov (for hver af de i bilag II angivne typer oplysninger)

II.2.a forebyggelse

II.2.b afsløring

II.2.c efterforskning

ANNEX IV

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs

Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

Title of action: Proposal for a Council Framework Decision on the exchange of information under the principle of availability

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

Starting 2006.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

TOTAL a+b+c							
Commitments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172
Payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30, and 34 (2)(b)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The Framework Decision establishes an obligation for Member States to make existing information that is accessible to their competent authorities, also accessible to the competent authorities of other Member States and to Europol. It lays down the obligation to make information contained in electronic databases, and directly accessible to competent authorities via online access also accessible via the same means to the competent authorities of other Member States and to Europol. Where this information is indirectly accessible based on an authorisation of an authority other than the one that controls the data, the authorisation shall be given promptly unless a ground for refusal foreseen by this Framework Decision exists. It also lays down the obligation to provide online access to index data of information that is not accessible

online, and to transfer that information further to a formal information demand. It furthermore lays down the limits to these obligations.

Furthermore, according to the Articles 5 and 19 of the Framework Decision a committee, composed of the representatives of the Member States and chaired by a representative of the Commission, shall assist the Commission in order to determine the equivalence between competent authorities of the Member States and to develop, where necessary, technical details of the exchange of information.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

Representatives of the Governments and of the independent supervisory authorities of the Member States as well as of the European Data Protection Supervisor, Europol and Eurojust were consulted. In particular, taking into account different views the Commission proposes to establish the information exchange on the basis of the principle of availability. In order to estimate the possible cost caused by this measure, the Commission verified the cost (travel expenses, secretarial support for the preparation and organisation of meetings) estimated for the Committee proposed in Article 3(3) of the Proposal for a Council Decision on the improvement of police cooperation between the Member States of the European Union, especially at the internal borders and amending the Convention implementing the Schengen Agreement - COM (2005) 317, 18 July 2005 -, and those currently incurred by the Working Party established according Article 29 of Directive 95/46/EC.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The above mentioned Committee will probably meet regularly, estimated three times a year, whenever necessary. One participant per Member State will have to be reimbursed.

5.3. Methods of implementation

All meetings will have to be organised and hosted by the Commission. The Commission will have to provide secretarial services for the above mentioned committee and to prepare/organise their meetings.

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire

programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of resources of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Providing secretarial support, preparing the meetings of the working party and the committee
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 189. 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 0,25 X 108.000 = 189 .000
Other human resources (specify budget line)		
Total	189.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	55.000	3 meetings * (25 * 740€) *per annum*
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	55.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€ 244.000
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The working party and the committee will lay down their rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission - OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA